

er for mig et klart eksempel på, at kontrollen ikke virker effektivt nok.

Jeg tror ikke, at man skal placere ansvaret et enkelt sted. Det, jeg efterlyser, er en enstrengt kontrol, så vi har en sikkerhed for, at uanset, hvor tingene går galt, er det noget, vi fanger op. Det gør vi ikke i dag, og derfor har vi brug for en enstrengethed. Så det er det, jeg er fortalende for. Kontrollen skal styrkes, ikke svækkes. Det sagde jeg i mit indlæg.

Til hr. Erling Christensen: Med hensyn til miljøkontrollen har vi altså den principielle holdning, at det ikke nytter noget, at vi haster lovgivningen igennem i Folketinget og så at sige efterlader ting uafklarede. Jeg synes, at det er vigtigt, og det må vi tage os tid til i drøftelser med kommuner og amter, at finde ud af, hvordan miljøkontrollen skal placeres. Jeg synes, at det er synd for den nye fødevarerlov, som har mange udmærkede intentioner, hvis den får et dårligt ry, fordi der er et enkelt punkt, som vi ikke har afklaret. Det må vi bruge noget tid på at finde en løsning på.

Til sidst til hr. Jørn Jespersen om det her med uensartetheden: Jeg er allerede kommet med ét eksempel, nemlig at jeg synes, det har været uheldigt, at Levnedsmiddelkontrollen i København har valgt en anden praksis end de øvrige levnedsmiddelkontroller rundt omkring i landet. Jeg vil også gerne her fra talerstolen medgive, at jeg har stillet mange spørgsmål til fødevarerministeren om det sidste sommer. Fødevarerministeren ville ikke gribe ind, men jeg synes, det var et problem, at man i resten af landet valgte en helt anden praksis. Jeg synes, at restauranter og fødevarer virksomheder skal have de samme retningslinjer. Et andet eksempel er faktisk inden for fiskerikontrolområdet, hvor tingene også bliver behandlet på en uensartet måde.

Jeg synes, at det er i alles interesse, først og fremmest forbrugerens, at vi har en sikkerhed for, at tingene bliver grebet ensartet an i hele landet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Lene Espersen gentager det synspunkt, at Det Konservative Folkeparti ønsker en styrkelse af kontrollen. Men det eksempel, som fru Lene Espersen henviser til, er det eksempel, hvor kontrollen i København efter min opfattelse går ind og laver en fabelagtig god undersøgelse,

som viser, at maden i restauranterne i København i en lang række tilfælde ikke er i orden.

Det offentliggør man så. Det er der nogle restauratører, der bliver vrede over. De lobbyer hos fru Lene Espersen og får hende overtalt til at gå ind og jamre sig her fra Folketingets talerstol. Hvad bliver så konklusionen? Ja, den bliver jo, at Det Konservative Folkeparti ikke ønsker en sådan styrkelse af kontrollen som den, man i praksis gennemførte i København. Man ønsker at få sænket kontrolniveauet, så restauratørerne ikke igen skal plaget med kontrollanter, der offentliggør, at maden ikke er i orden.

Man kan ikke få andet billede af Det Konservative Folkepartis indsats i den her sag, end at de gik restauratørernes ærinde for at beskytte dem imod en effektiv kontrol. Så med mindre fru Lene Espersen har andre eksempler, der viser det modsatte, så må vi konkludere, at det reelle ærinde, som Det Konservative Folkeparti er ude i, er en svækkelse af kontrollen.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg vil godt sige til fru Lene Espersen, at når De Konservatives hovedformål er så klart, som der blev givet udtryk for, så tror jeg, at fru Lene Espersen nok skal være opmærksom på, at vi ikke herinde i Folketinget skal placere de 10-12 centre rundt omkring i landet – det er jo også det antal, som kommunerne ønsker – men lade det være op til det udvalgsarbejde, der skal i gang, så vi dér kigger på, hvor virksomhederne er, og hvor befolkningstætheden er størst. Lad det være op til det udvalgsarbejde, hvor kommunerne som sagt er med.

Det var jo en situation, som vi fik belyst, da vi havde den tekniske gennemgang i ministeriet. Det var vel den samme situation, man stod i i 1973, da man lavede de nuværende centre, som gav nogle problemer ude i kommunerne, hvor man startede med 39, og hvor man nu har rationaliseret og er nede på 32. I den forbindelse er det vel også væsentligt at understrege, at det ikke er et spørgsmål om, at der er arbejdspladser, som bliver nedlagt, at mennesker mister deres løn og skal fyres og sådan nogle ting. Det er ikke det, der er tale om.

Jeg vil advare imod, at vi her fra Folketingets side detaljeret går ind og laver kommunalpolitik på det her.